

Slovo života na leden 2025

„Věříš tomu?“ (Jan 11,26) Ježíš přichází do Betánie, kde před čtyřmi dny zemřel Lazar. Jeho sestra Marta, která se o Ježíšovi dozvěděla, mu plna naděje běží naproti. Evangelium zdůrazňuje¹, že Ježíš ji, její sestru Marii a Lazara měl velmi rád. Ačkoli je Marta sklíčená, projevuje Pánu svou důvěru a je přesvědčena, že kdyby byl přítomen před bratrovou smrtí, byl by tento ještě naživu, ale že i nyní bude vyslyšena jakákoli jeho prosba k Bohu. „Tvůj bratr vstane.“ (Jan 11,23), ujišťuje ji v tu chvíli Ježíš.

„Věříš tomu?“ Poté, co objasní, že má na mysli Lazarův návrat k fyzickému životu zde a nyní, a nikoli pouze život, který čeká věřící po smrti, Ježíš žádá Martu, aby přilnula k víře, a to nejen proto, aby vykonal jeden ze svých zázraků – které evangelista Jan nazývá „znameními“ – ale aby jí, stejně jako všem věřícím, daroval nový život a vzkříšení. „Já jsem vzkříšení a život“ (Jan 11,25), říká Ježíš. A víra, kterou od ní žádá, je osobní vztah s ním, aktivní a dynamické přilnutí. Víra není jako přijetí smlouvy, kterou člověk jednou podepíše a pak už se na ni nepodívá, ale je to skutečnost, která proměňuje každodenní život a postupuje jím.

„Věříš tomu?“ Ježíš zve k novému životu tady a teď. Zve nás, abychom ho prožívali každý den s vědomím, že – jak jsme znovu objevili o Vánocích – on sám nám ho přinesl, když nás hledal jako první a přišel mezi nás.

Jak odpovědět na jeho otázku? Podívejme se na Martu, Lazarovu sestru. V dialogu s Ježíšem mu naplno vyznává svou víru. Řecký originál to vyjadřuje s ještě větším důrazem. „Věřím“, které vyslovila, znamená „dospěla jsem k víře“, „věřím pevně“, že „ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět“², se všemi důsledky. Je to přesvědčení, které dozrávalo v průběhu času a bylo prověřeno různými okolnostmi, s nimiž se v životě setkala.

Pán svou otázku adresuje také mně. I mě žádá o velkorysou důvěru v něj a o přilnutí k jeho způsobu života, který je založen na velkorysé a konkrétní lásce ke všem. Vytrvalost dovede ke zralosti mou víru, která bude silít, když budu den za dnem vidět, jak se pravda Ježíšových slov uskutečňuje, a která se nezapomene projevit v mém každodenním jednání vůči všem. Mezitím si můžeme osvojit prosbu apoštolů vůči Ježíši: „Dej nám více víry“ (Lk 17,5).

„Věříš tomu?“ „Jedna z mých dcer přišla o práci spolu se všemi svými kolegy, protože vláda zrušila úřad, ve kterém pracovali,“ vypráví Patricia z Jižní Ameriky. „Na protest se utábořili před úřadem. Snažila jsem se je podpořit tím, že jsem se účastnila některých jejich aktivit, nosila jim jídlo nebo se s nimi prostě zastavila a povídala si s nimi.“

Na Zelený čtvrtek se skupina kněží, kteří je doprovázeli, rozhodla slavit obřad, při němž také nabídli prostor k naslouchání, přečetli evangelium a vykonalí úkon mytí nohou na památku toho, co učinil Ježíš. Většina přítomných nebyli věřící lidé. Přesto to byl okamžik hlubokého sjednocení, bratrství a naděje. Cítili se být přijati a s dojetím děkovali kněžím, kteří je doprovázeli v jejich nejistotě a utrpení.“

Toto Ježíšovo slovo bylo vybráno jako téma Týdne modliteb za jednotu křesťanů 2025.³ Modleme se tedy a usilujme o to, aby naše společná víra byla hnací silou hledání bratrství se všemi: je to Boží návrh a přání pro lidstvo, ale vyžaduje naši spolupráci. Modlitba a činy budou mít účinek, pokud budou vycházet z této důvěry v Boha a našeho jednání v souladu s ní.

